

D204.

Romancer og Sange

med

Pianoforteakkompagnement

af

Johanne Fenger.

Digte af Helene Nyblom.
i Kr. 25 Øre.

Vaarvise. Gjem paa Din Hemmelighed.
Er der Smerte eller Glæde. Huldren synger
i Skoven. Sommersol. Vinteraften. Blomster-
vise.

Fem Sange af Rosing.
i Kr.

Der er ikke saa langt, naar Du har en Baad.
De skiltes ved Elven dyb og strid. Der kom
en Jæger med Fjer og Hat. Er Havet roligt
og tyst Himlen er blaa.

**Lyriske Sange for Mezzosopran
eller Baryton.**

i Kr. 25 Øre.

Vaaren Morgensang. Ved Solnedgang
Skærsommersang. Høstnatten. Droslen.

Sex danske Sange.
i Kr. 50 Øre.

Folkesang. Den Forladte. Valdemars Sang.
Havluftning. Den lange Dands. Elnas Sang.

**Sex Sange til Texter af Inge-
manns Ahasverus.**

i Kr. 25 Øre.

Fædrelandet. Paa Sletten. Østvinden. Natten.
Thabor. Det evige Folk.

FORLÆGGERENS EIENDOM FOR ALLE LANDE.

Kjøbenhavn.

Wilhelm Hansens Musik-Forlag.

Trykt i Wilhelm Hansens Etabl. Kjøbenhavn.

1922/23. 115.

975

FOLKESANG.

Johanne Fenger.

Moderato.

SANG.

1. Li - den Hil - la hun gan - ger i Kam - mer - set ind. In - gen veed min.
 2. Og det var i Vaar, da det spi - red paa - ny. In - gen veed min.
 3. Ei søg - te den Sko - ven, hvor andre Fug - le slaær. In - gen veed min.

PIANO

1. Sorg u - den Gud. Og hen - de rin - der man - gen Taa - re paa Kind. Men
 2. Sorg u - den Gud. Da kom der en frem - med Sang - fugl til vor By. Men
 3. Sorg u - den Gud. Den vil - de kun fly - ve om - kring min Fa - ders Gaard. Men

1. den er ik - ke til, hvem jeg kan kla - ge mi - ne Sor - ger.
 2. den er ik - ke til, hvem jeg kan kla - ge mi - ne Sor - ger.
 3. den er ik - ke til, hvem jeg kan kla - ge mi - ne Sor - ger.

648.

4.

De andre Byens Piger dem ændsed den ei,
Den vilde kun slaa sine Triller for mig.

5.

Langt skjønnere Fugle har flagret for min Dør,
Men feirere Toner jeg aldrig hørte før.

6.

Og al mit Hjertes Længsel i Dvale og i Skjul,
Den vaktet til Live af den fremmede Fugl.

7.

Og, mens mit Øre lytted til den vextende Sang,
Min hele fulde Sjæl ved Tonerne hang.

8.

I al den grønne Sommer de Toner var min Lyst,
Med Eet saa tav de stille ved den gulnende Høst.

9.

Jeg lytted ved Morgen, jeg lytted ved Kveld,
Men da var Fuglen reist uden mindste Farvel.

10.

Af egen god Villie den fløi jo herhen,
Hvo skulde den vel hindre fra at reise igjen?

11.

Dog havde den sunget for mit Hjerte saa ømt,
At om igjen at skilles det havde aldrig drømt.

12.

Men tyst, som den kom, var den fløiet afsted,
Og al mit Hjertes Længsel den havde taget med.

13.

Paa Mark og Skov ligger nu Vinteren haard,
Dog skal den atter frydes ved den vaagnende Vaar.

14.

Men aldrig kommer Vaaren tilbage i mit Bryst,
Thi aldrig kommer Fuglen, som reiste i Høst.

15.

Liden Hilla, hun græder den lange Vinternat,
Gud trøste den, som sidder af Vennen sin forladt.

Gottfred Rode.

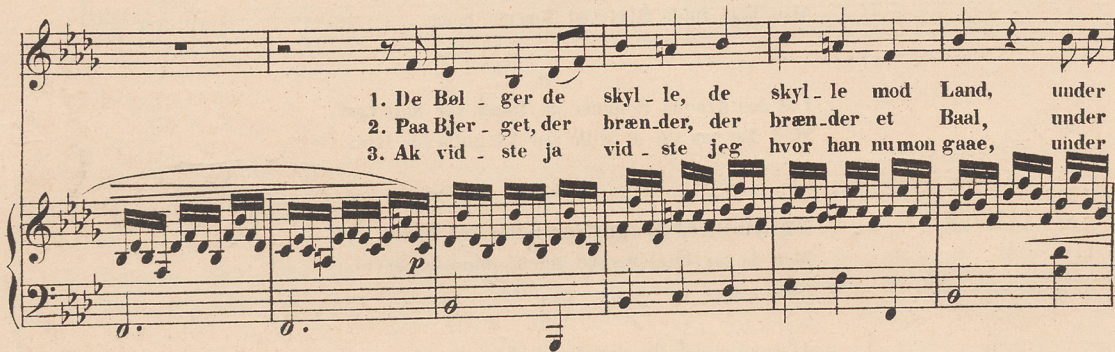
DEN FORLADTE.

Con moto. ♩

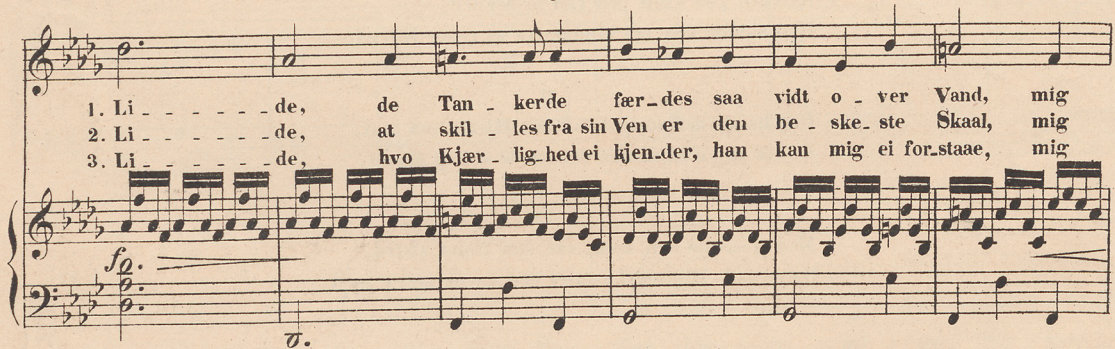
SANG.

PIANO.

1. De Bøl - ger de skyl - le, de skyl - le mod Land, under
 2. Paa Bjer - get, der bræn - der, der bræn - der et Baal, under
 3. Ak vid - ste ja vid - ste jeg hvor han numou gaae, under

1. Li - - - - de, de Tan - kerde fær - des saa vidt o - ver Vand, mig
 2. Li - - - - de, at skil - les fra sin Ven er den be - ske - ste Skaal, mig
 3. Li - - - - de, hvo Kjær - lig hed ei kjen - der, han kan mig ei for - staae, mig

1. tvín - ger den løn - li - ge Kvi - - - - de.
 2. tvín - ger den løn - li - ge Kvi - - - - de.
 3. tvín - ger den løn - li - ge Kvi - - - - de. C. Hauch. *rit.*

VALDEMARS SANG.

Andantino.

Af „Valdemar Atterdag.“

SANG.

PIANO.

1. Min Falk den fløi o - ver
Fal - ken fløi hende
naar jeg lyt - ter til

1. Mark og Vang, tidt og man - ge - sin - - - de, i Skeven jeg saae hende
2. gan - ske nær, tidt og man - ge - sin - - - de, vi fandt hin an - den ved
3. hen - des Sang, tidt og man - ge - sin - - - de, da fælder mig Ti - den ret

1. før - ste Gang. I vogte den Jom - fru vel!
2. Skovens Træer. I vogte den Jom - fru vel!
3. al - drig lang. I vogte den Jom - fru vel!

2. Og
3. Og

4.
Og naar hun i sit Vindue staaer,
Og naar hun fletter sit lange Haar.
5.
Og naar hun træder i Dandsen let,
Det er, som hun fletted et Tryllenet.
6.
Og naar hun sidder ved grønne Lind,
Det er, som hun standsede Veir og Vind.

7.
Og naar vi sees i den Rosenlund,
Og naar jeg kysser den favre Mund.
8.
Det er, som al min Sorg bortveg
Og som jeg lytted til Huldrens Leg.
9.
Naar Gud kun hende vil unde mig,
Begjerer jeg ei hans Himmerig.

HAVLUFTNING.

Andantino.

SANG.

PIANO.

2. Det
3. Du

Ped. * Ped. * Ped.

1. Hver Dag gaaer Sol o - ver Sko - ven frem og
 2. sto - re Hav, som jeg tæn - ker paa, naar
 3. stil - le Hjem med den mil - de Fred ved

1. hen o - ver kru - se - de Sø,
 2. So - len gaaer hen - o - ver Sø,
 3. Sko - ven og kru - se - de Sø,

648. Ped.

1. Jeg sid - der ro - - lig i stil - - le Hjem og
 2. Der - i de mæg - - ti - ge Bøl - - ger gaae, som
 3. Dig bæ - rer Hav - - dy - bets Bøl - - ger med, som

1. seer paa hiin lil - - le Ø, men det
 2. bæ - re Al - ver - - dens Ø, og det
 3. bæ - re Al - ver - - dens Ø. O! det

1. luf - - - ter her - - ligt fra Ha - - - vet.
 2. luf - - - ter her - - ligt fra Ha - - - vet.
 3. luf - - - ter her - - ligt fra Ha - - - vet. B.S. Ingemann.

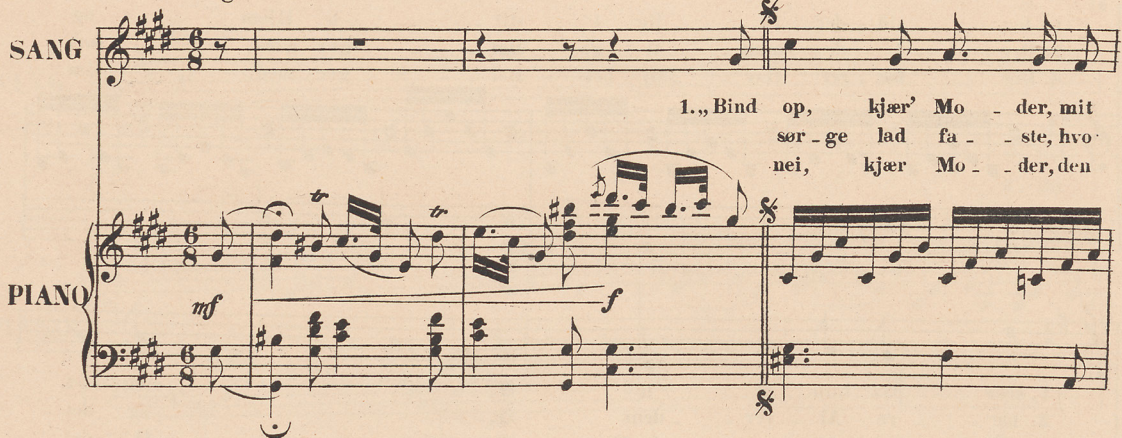

DEN LANGE DANDS .

Legende af C. J. Brandt .

Allegretto.

SANG

1., Bind op, kjær' Mo - der, mit
sør - ge lad fa - - ste, hvo
nei, kjær Mo - - der, den

PIANO

mf *f*

1. gu - - le Haar, I - af - ten jeg mig til Dand - - sen gaaer.“
2. fa - - ste vil, Kun Gam - men og Glæ - de min Hu staaer til.“
3. Fa - ste er lang, tids - nok vi os re - de til Kir - - ke - gang.“

1. Min Dat - ter, min Dat - ter! gaa ik - - ke did, nu
2. Min Dat - ter min Dat - ter du veed det bedst, snart
3. Hun dand - sed i Da - ge, hun dand - sed i fem, hun

più lento.

1. fei - re vi stil - le vor Fa - - ste - tid, nu fei - re vi stil - le vor
 2. kom - mer den hel - li - ge Paa - - ske - fest, snart kom - mer den hel - li - ge
 3. dand - sed i U - ger ei fær - re end dem, hun dand - sed i U - ger ei

1. Fa - - ste - tid.
 2. Paa - - ske - fest.
 3. fær - re end dem.

1. - 6.

2. „Lad
 3. „Ak

a tempo

4.

„Bind op, kjær' Moder, mit gule Haar!
 laften jeg mig til Dandsen gaaer.“
 „Min Datter, min Datter! o gjør ikke saa!
 Imorgen vi sammen til Kirke gaae.“

5.

„Endnu engang dandse jeg vil og maa,
 En Ungersvend gav jeg mit Ord derpaa.“
 „Min Datter, min Datter! o vogt dig vel!
 Ak, han vil bedaare din unge Sjæl.“

6.

O nei, kjære Moder, han er mig huld,
 Og aldrig jeg dandsed saa frydefuld!“
 Saa traadte hun Dandsen saa luevarm,
 Den Onde han holdt hende selv i Arm.

7.

Hun mærked ei Himmel, hun mærked ei Jord,
 Hun inddrak hans søde, hans giftige Ord.
 De hvirvled, de hvirvled, han krysted hende fast,
 I stormende Væls hendes Hjerter brast.

ELNAS SANG.

Af „De Underjordiske.“

Andantino.

SANG.

1. Liden Hav - fru sid - der paa hvi - den Steen, og
 2. De Guld - fisk le - ge paa Bøl - ge - tog, de
 3. Lev - vel for e - vig du grøn - ne Jord, lev -

PIANO.

mf *p* *dolce.*

Red. * Red.

1. tør - reri So - len sit Haar. En solv - skjæl - let Ha - le er
 2. lyt - te til Hav - fru - ens Sang, af Vo - ven de stik - ke Smaa -
 3. vel du Men - ne - ske - søn; paa Hav - sens Bund li - den

1. Jom - fru - ens Been, med den hun i Vo - ver - ne slaaer.
 2. ho' - der - ne op, hun syn - ger til Bøl - ger - nes Klang.
 3. Hav - fru boer, hun græ - der for dig i - løn.

4.

Du kunde mig give en evig Sjæl
 Og Salighed med dig hos Gud,
 Hvis ei du gjøs for det kolde Skjæl,
 Men styrted dig til mig ud.

5.

Til Dommedag jeg nu svømme maa
 Og græde for dig i Løn,
 Tilsidst jeg maa uden dig forgaae.
 Levvel! du Menneskesøn.

B. S. Ingemann.

